

ประกาศอธิบดีกรมสรรพากร
เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๙๐)

เรื่อง กำหนดคุณลักษณะและหลักเกณฑ์ของผู้ประกอบการจดทะเบียน ที่ขายสินค้าให้ผู้เดินทางออกนอก
ราชอาณาจักร ซึ่งผู้เดินทางออกนอกราชอาณาจักร มีสิทธิขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ถูกเรียกเก็บไว้แล้วได้
ตามมาตรา ๘๔/๔ แห่งประมวลรัษฎากร

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๘๔/๔ แห่งประมวลรัษฎากร ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติม โดยพระราชบัญญัติ
แก้ไขเพิ่มเติมประมวลรัษฎากร (ฉบับที่ ๓๔) พ.ศ. ๒๕๕๑ อธิบดีกรมสรรพากร กำหนดคุณลักษณะและหลักเกณฑ์
ของผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ขายสินค้าให้ผู้เดินทางออกนอกราชอาณาจักร ซึ่งผู้เดินทางออกนอกราชอาณาจักร
มีสิทธิขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ถูกเรียกเก็บไว้แล้วได้ ตามมาตรา ๘๔/๔ แห่งประมวลรัษฎากร ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ขายสินค้าให้ผู้เดินทางออกนอกราชอาณาจักร ซึ่งผู้เดินทางออก
นอกราชอาณาจักรมีสิทธิขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ถูกเรียกเก็บไว้แล้วได้ ต้องได้รับอนุมัติจากอธิบดีกรมสรรพากร

"คำขออนุมัติให้ยื่นตามแบบที่อธิบดีกำหนด โดยให้ยื่นผ่านสรรพากรพื้นที่ในเขตท้องที่ที่
สถานประกอบการตั้งอยู่ ในกรณีที่มีสถานประกอบการหลายแห่งให้ยื่นผ่านสรรพากรพื้นที่ในเขตท้องที่ที่สำนักงาน
แห่งใหญ่ตั้งอยู่ หรือยื่นคำขออนุมัติผ่านทางเว็บไซต์กรมสรรพากร สำหรับผู้ประกอบการที่อยู่ในการค้ากับดูแลของ
กองบริหารภาษีธุรกิจขนาดใหญ่ ให้ยื่นผ่านกองบริหารภาษีธุรกิจขนาดใหญ่หรือยื่นคำขออนุมัติผ่านทางเว็บไซต์
กรมสรรพากร"

(แก้ไขโดยประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๒๓๐)ฯ ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๕ ตุลาคม
พ.ศ.๒๕๖๒ เป็นต้นไป)

ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่มีสิทธิยื่นคำขออนุมัติ ต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติดังต่อไปนี้

"๑.๑ เป็นบริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคล"

(แก้ไขเพิ่มเติมโดยประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๒๐๙) ใช้บังคับ ๑๒ เมษายน
๒๕๕๙ เป็นต้นไป)

๑.๒ เป็นผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งคำนวณเสียภาษีมูลค่าเพิ่ม ตามมาตรา ๘๒/๓
แห่งประมวลรัษฎากร

"๑.๓ เป็นผู้ที่มีสิทธิออกไปกำกับภาษีด้วยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ ตามมาตรา ๓ โสฬส แห่ง
ประมวลรัษฎากร"

(แก้ไขโดยประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๒๓๐)ฯ ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๕ ตุลาคม
พ.ศ.๒๕๖๒ เป็นต้นไป)

ข้อ ๒ ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ได้รับอนุมัติตามข้อ ๑ แสดงข้อความ "VAT REFUND FOR
TOURISTS" ณ ที่เปิดเผยซึ่งเห็นได้ง่ายในสถานประกอบการเป็นรายสถานประกอบการ

ข้อ ๓ เมื่อผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ได้รับอนุมัติตามข้อ ๑ ขายสินค้าให้ผู้เดินทางออกนอกราชอาณาจักรที่มีสิทธิและมีความประสงค์ที่จะขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มที่ถูกเรียกเก็บไว้แล้วจากการซื้อสินค้านี้ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนปฏิบัติดังต่อไปนี้

๓.๑ จัดทำใบกำกับภาษี ตามมาตรา ๘๖/๔ หรือมาตรา ๘๖/๖ แห่งประมวลรัษฎากร แล้วแต่กรณี ให้ผู้เดินทางออกนอกราชอาณาจักร โดยระบุเลขที่หนังสือเดินทางของผู้เดินทางออกนอกราชอาณาจักร ลงในใบกำกับภาษีดังกล่าวด้วย

“๓.๒ จัดทำคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มและสำเนาคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มตามแบบที่อธิบดีกำหนด (ภ.พ.๑๐) ให้แก่ผู้เดินทางออกนอกราชอาณาจักร โดยส่งมอบต้นฉบับคำร้องขอคืนเงินภาษีมูลค่าเพิ่มให้ผู้เดินทาง และเก็บรักษาสำเนาคำร้องอีกหนึ่งฉบับไว้ ณ สถานประกอบการ ในกรณีที่ผู้เดินทางออกนอกราชอาณาจักรมีความประสงค์ที่จะขอคืน

ภาษีมูลค่าเพิ่มที่ถูกเรียกเก็บไว้แล้วจากการซื้อสินค้าที่เป็น วัตถุดิบที่ประกอบขึ้นเป็นตัวเรือน หรือของรูปพรรณของรูปพรรณ นาฬิกา แวนตา ปากกา โทรศัพท์แบบพกพาหรือสมาร์ตโฟน คอมพิวเตอร์แบบพกพา กระเป๋าถือ (ไม่รวมถึงกระเป๋าเดินทาง) เข็มขัด ที่มีมูลค่าการซื้อสินค้าแต่ละชิ้นตั้งแต่หนึ่งหมื่นบาทขึ้นไป หรือสินค้าที่สามารถนำติดตัวไปพร้อมกับการเดินทางที่มีมูลค่าการซื้อสินค้าต่อชิ้นตั้งแต่ห้าหมื่นบาทขึ้นไป ให้ผู้ประกอบการประทับข้อความ "Item No..... must also be presented to Revenue Officer" ลงในคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.๑๐)

แบบคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มตามวรรคหนึ่ง ให้ใช้คำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.๑๐) ที่กรมสรรพากรจัดพิมพ์ขึ้น หรือแบบคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.๑๐) ที่ได้จัดทำขึ้นโดยวิธีการทางอิเล็กทรอนิกส์ตามที่อธิบดีกรมสรรพากรกำหนดไว้เท่านั้น เว้นแต่อธิบดีจะสั่งเป็นอย่างอื่น (แก้ไขโดยประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๒๓๐)ฯ ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๒ เป็นต้นไป)

๓.๓ จัดทำรายงานการจัดทำคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.๑๐) ตามแบบที่อธิบดีกรมสรรพากร ภายใน ๓ วัน นับแต่วันจัดทำคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม

"ข้อ ๔ ให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ได้รับอนุมัติตามข้อ ๑ ขอรับคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.๑๐) ที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่ในเขตท้องที่ที่สถานประกอบการตั้งอยู่ หรือกองบริหารภาษีธุรกิจขนาดใหญ่ สำหรับรายที่อยู่ในการค้ากับดูแลของกองบริหารภาษีธุรกิจขนาดใหญ่ และในกรณีที่ผู้ประกอบการจดทะเบียนมีสถานประกอบการหลายแห่ง ให้ขอรับคำร้องดังกล่าว เป็นรายสถานประกอบการโดยขอรับได้ที่สำนักงานสรรพากรพื้นที่ หรือกองบริหารภาษีธุรกิจขนาดใหญ่

การขอรับคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มตามวรรคหนึ่ง ให้ผู้ประกอบการยื่นคำขอต่อสรรพากรพื้นที่ หรือผู้อำนวยการกองบริหารภาษีธุรกิจขนาดใหญ่ ก่อนวันคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.๑๐) ไม่น้อยกว่า ๗ วันทำการ โดยแนบสำเนารายงานการจัดทำคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.๑๐) ฉบับปัจจุบันประกอบการขอรับคำร้องดังกล่าวด้วย”

(แก้ไขโดยประกาศอธิบดีกรมสรรพากร เกี่ยวกับภาษีมูลค่าเพิ่ม (ฉบับที่ ๒๓๐)ฯ ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑๕ ตุลาคม พ.ศ.๒๕๖๒ เป็นต้นไป)

ข้อ ๕ ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ได้รับอนุมัติตามข้อ ๑ ต้องเก็บรักษาคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม (ภ.พ.๑๐) และรายงานการจัดทำคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่ม ณ สถานประกอบการ เป็นเวลาไม่น้อยกว่า ๒ ปี นับแต่วันจัดทำคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มให้ผู้เดินทางออกนอกราชอาณาจักร หรือรายงานการจัดทำคำร้องขอคืนภาษีมูลค่าเพิ่มแล้วแต่กรณี

ข้อ ๖ ในกรณีผู้ประกอบการจดทะเบียนซึ่งได้รับอนุมัติตามข้อ ๑ ไม่ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์ ตามประกาศนี้ อธิบดีกรมสรรพากรมีอำนาจเพิกถอนการอนุมัติตามข้อ ๑ ได้และห้ามมิให้ผู้ประกอบการจดทะเบียนที่ถูกเพิกถอนการอนุมัติตามข้อ ๑ ยื่นคำขออนุมัติดังกล่าวอีก ภายในหกเดือนนับแต่วันที่ถูกเพิกถอนการอนุมัติ

ข้อ ๗ ประกาศนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ เป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๔ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๔๒

ร้อยเอกสุชาติ เชาว์วิศิษฐ
อธิบดีกรมสรรพากร